

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16. prosince 2019 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Kroupy a soudců Mgr. Josefa Havlíka a Mgr. Stanislava Řeholy o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě, proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 11. 4. 2019, č. j. 6 T 52/2018-211,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. se napadený rozsudek v celém rozsahu **zrušuje** a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu **rozhoduje** tak, že obžalovaný

██████████ narozený ██████████, bytem ██████████
██████████

se podle § 226 písmeno b) tr. řádu **zprošťuje obžaloby** státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 10. 4. 2018, č. j. ██████████ pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písmeno a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že dne 28. 12. 2017 v době mezi 10.00 hod. až 11.00 hod. ██████████, okres ██████████ v masážním salonu, ve kterém poskytuje na základě živnostenského oprávnění masérské, rekondiční a regenerační služby, během masáže poškozené ██████████ narozené ██████████ která v té době ležela na břiše na masážním lehátku a měla zčásti stažené spodní kalhotky, proti její vůli vsunul svoji ruku mezi její nohy a začal jí masírovat klitoris a strčil jí prst do pochvy, přičemž dalšího jednání zanechal až poté, když se proti tomuto jednání poškozená ohradila, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená ██████████ bytem ██████████ odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Žáková.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze 11. 4. 2019, č. j. [REDAKCE], byl obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že dne 28. 12. 2017 v době mezi 10.00 hod. až 11.00 hod. v [REDAKCE] [REDAKCE] v masážním salonu, ve kterém poskytuje na základě živnostenského oprávnění masérské, rekondiční a regenerační služby, během masáže poškozené [REDAKCE] která v té době ležela na břiše na masážním lehátku a měla zčásti stažené spodní kalhotky, proti její vůli vsunul svoji ruku mezi její nohy a začal jí masírovat klitoris a strčil jí prst do pochvy, přičemž dalšího jednání zanechal až poté, když se proti tomuto jednání poškozená ohradila, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Podle § 229 odst. 3 tr. ř. byla poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce v zákonné lhůtě odvolání, které současně písemně odůvodnil. Odvolání je podáno v neprospěch obžalovaného proti výroku, jímž byl obžalovaný zproštěn obžaloby a též do výroku o náhradě škody. S napadeným rozsudkem nelze souhlasit, neboť soud prvního stupně nepostupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., aby tak mohl dospět ke správnému skutkovému zjištění a vynést odsuzující rozsudek ve smyslu podané obžaloby. Zejména namítá skutečnost, že soud prvního stupně přehlédl, že obžalovaný se svým podrobným popisem průběhu masáže zůstal osamocen, kdy naopak poukazuje na konzistentní výpověď poškozené [REDAKCE] nemající žádný motiv obžalovaného křivě obvinít. Věrohodnost jejího svědectví je podporována závěrem znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace psychologie dětí a dospívajících, přičemž tento závěr v podaném odvolání znovu podrobně konstatuje a rozvádí. Současně poukazuje na skutečnost, že poškozená se s jednáním obžalovaného ihned svěřila svému příteli [REDAKCE] který se vyjádřil k jejím doprovodným projevům a vyjádřil se i k následné telefonické komunikaci, kterou vedl s obžalovaným, přičemž potvrdil i omluvnou SMS zprávu obžalovaného poškozené. Dále upozorňuje na skutečnost, že poškozená se též svěřila matce [REDAKCE] která též den společně s otcem poškozené [REDAKCE] navštívila obžalovaného, kdy neměli zájem o obžalovaným nabízenou kompenzaci, přičemž [REDAKCE] v afektu obžalovaného fyzicky napadl. Tuto skutečnost, tedy předmětnou potyčku, pak potvrdila i manželka obžalovaného, svědkyně [REDAKCE], když žena, která tam rovněž byla přítomna, jí uvedla, že obžalovaný měl obtěžovat její dceru, konkrétně jí měl dávat prsty do přirození. Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], rodiče přítele poškozené, pak k věci nic neuvedli, přítomni žádnému incidentu nebyli, ani se o něm nic nedozvěděli. K lékařské zprávě státní zástupce namítá, že vzhledem ke způsobu spáchání činu ke zranění vagíny poškozené nemuselo dojít. Psychosomatické potíže poškozené z dřívější doby pak nemají žádný relevantní význam při posuzování věrohodnosti poškozené. Státní zástupce má tedy za to, že soudem prvního stupně zmiňované zásady trestního řízení in dubio pro reo a presumpe nevinny nemohou v dané trestní věci nalézt své uplatnění. Na základě provedeného dokazování lze mít dle státního zástupce vinu obžalovaného ve smyslu podané obžaloby za prokázanou a napadený rozsudek tak nemůže obstát, a proto v závěru odvolání navrhuje, aby odvolací soud předmětný rozsudek v plném rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
3. Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. z podnětu podaného odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

4. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu. Řízení předcházející napadenému rozsudku proto nevykazuje žádné procesní vady, které by způsobily jeho nezákonnost a na něž by bylo nutno reagovat jeho zrušením ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.
5. Okresní soud v Mostě provedl dokazování způsobem a v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., když důsledně postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a při svém rozhodování z takto zjištěného stavu správně vycházel. Ve vztahu k významným skutkovým okolnostem podle § 2 odst. 6 tr. ř. v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů náležitě zhodnotil provedené důkazy na podkladě svého vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a vzájemných souvislostech. Odvolací soud se s argumentací soudu prvního stupně ohledně skutkových zjištění plně ztotožňuje a na důvody uvedené v odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje.
6. Soud prvního stupně pak v daném případě zcela důvodně vycházel z nashromážděných důkazů, kdy tyto si pro své rozhodnutí opatřil v odpovídajícím rozsahu. Zejména z výpovědi samotného obžalovaného, jakož i z výpovědi svědkyně – poškozené [REDAKCE] potažmo i z výpovědi svědka [REDAKCE], vyplynulo, že v předmětný den a době proběhla cca jednu hodinu trvající masáž poškozené obžalovaným, zaměřená na masáž zad a šíje, jejíž součástí je i masáž kostrče a jejího okolí, včetně anální rýhy a je tedy zřejmé, že skutkový děj se z podstatné části udál a bylo tedy nezbytné se podrobně zabývat tím, zda součástí předmětného jednání obžalovaného bylo i úmyslné strčení prstu do pochvy poškozené a masírování klitorisu proti její vůli a tedy otázkou jeho případné trestní odpovědnosti za takové jednání, jak mu bylo obžalobou kladeno za vinu. V tomto směru pak soud prvního stupně provedl patřičné dokazování, na jehož podkladě učinil příslušné závěry, které náležitým způsobem odpovídajícím ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. odůvodnil, když uvedl, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení nashromážděných důkazů řídil. V odůvodnění napadeného rozsudku tedy podrobně konstatoval jak výpověď obžalovaného, tak výpověď poškozené, jakož i výpovědi dalších ve věci slyšených svědků, konkrétně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a popsal i provedené důkazy listinné, zejména pak ve věci zpracované znalecké posudky. Především se náležitým způsobem zabýval obhajobou obžalovaného a v kontrastu s ní výpovědi poškozené [REDAKCE], kdy pouze oni byli účastníky předmětné masáže, a v tomto směru správně uzavřel, že tvrzení obžalovaného a tvrzení poškozené stojí příkře proti sobě a v této souvislosti se proto správně zabýval otázkou, zda další ve věci provedené důkazy tvoří ucelený řetězec důkazů do té míry, aby bylo možno bez jakýchkoliv pochybností, tedy s praktickou jistotou, uzavřít, že k předmětnému jednání došlo tak, jak jej popisuje poškozená a nikoliv obžalovaný, neboť pouze v takovém případě by bylo možno uznat obžalovaného vinným. Taková situace však i dle názoru odvolacího soudu v daném případě nenastala, když soud prvního stupně v rámci svých úvah ohledně skutkových zjištění zohlednil náležitým způsobem i důkazy odkazované státním zástupcem v podaném odvolání. Byť tedy závěry příslušného znaleckého posudku hovoří ve prospěch věrohodnosti výpovědi poškozené, správně okresní soud uzavřel, že toliko tento jediný přímý důkaz nemůže vést k uznání viny obžalovaného (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 3. 2010, sp. zn. III. ÚS 1624/09 a ze dne 8. 8. 2013, sp. zn. II. ÚS 2142/22), když státním zástupcem zejména zmiňované výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] na tomto závěru nemohou nic změnit, neboť Tito nebyli předmětnému incidentu přítomni a toliko zprostředkovaně se vyjadřují k tomu, co se o něm převážně od poškozené dozvěděli, když jejich vyjádření i případné následné jednání je evidentně ovlivněno jejich subjektivními emocionálními projevy. Pokud tedy soud prvního stupně na podkladě provedeného dokazování a po zhodnocení nashromážděných důkazů

ve shora naznačeném směru (§ 2 odst. 6 tr. ř.) dospěl k závěru, že v daném případě je namístě použít jednu ze stěžejních zásad trestního řízení, tedy zásadu „in dubio pro reo“, jejímž obsahem je, že vždy je nutno v případě pochybností o zjištěném skutkovém stavu vycházet ve prospěch obžalovaného, pak nepochybil a odvolací soud se s jeho závěry konkrétně vyjádřenými a rozvedenými v odstavci 13 odůvodnění napadeného rozsudku, obecně pak v odstavci 14 odůvodnění napadeného rozsudku, zcela ztotožňuje.

7. S ohledem na shora uvedené skutečnosti je tak zřejmé, že námitky státního zástupce ohledně viny obžalovaného uvedené v podaném odvolání nebylo možno akceptovat, kdy s těmito se v zásadě vypořádal již soud prvního stupně, jak již bylo uvedeno shora a je tedy možno již toliko v obecné rovině doplnit, že se nejedná o takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit jiné rozhodnutí než to, které tedy z hlediska skutkových zjištění okresní soud správně učinil.
8. Lze tedy uzavřít, že ani v rámci odvolacího řízení nebylo zjištěno nic, co by správnost úvah a závěrů soudu prvního stupně ohledně hodnocení provedených důkazů a na základě nich učiněných skutkových zjištění jakkoliv zpochybňovalo, tyto jsou přesvědčivé a logické, když v této souvislosti je třeba zdůraznit, že je právem soudu prvního stupně hodnotit provedené důkazy a odvolacímu soudu nepřísluší do volného hodnocení důkazů soudem prvního stupně zasahovat, pokud toto není v rozporu se zásadami formální logiky, k čemuž v daném případě nedošlo.
9. Jediného pochybení se tak soud prvního stupně dopustil tím, když dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán a obžalovaného [REDAKCE] obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 10. 4. 2018, č. j. [REDAKCE] zprostil podle § 226 písm. a) tr. ř. a toto pochybení tak bylo nutno v odvolacím řízení napravit. Z provedeného dokazování, jak již bylo naznačeno shora, totiž jednoznačně vyplývá, že skutkový děj, který tvoří základ obžaloby, se z podstatné části udál, kdy se jednalo o přibližně jednu hodinu trvající masáž poškozené obžalovaným, jejíž součástí byla i masáž kostrče a jejího okolí, včetně anální rýhy. Součástí tohoto jednání obžalovaného pak mělo být i úmyslné strčení prstu do pochvy poškozené a masírování klitorisu proti její vůli, kdy však právě tato část jednání nebyla nade vší pochybnost, tedy prakticky s jistotou prokázána, jak již bylo rozvedeno shora, a prokázaný skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, tak nenaplnuje všechny objektivní i subjektivní znaky skutkové podstaty žádného trestného činu (viz např. R 37/1989-II).
10. Vzhledem k tomu, že v daném případě tedy i odvolací soud rozhodl zprošťujícím výrokem, byť z jiného zákonného důvodu, byla v souladu s ustanovením § 229 odst. 3 tr. ř. poškozená [REDAKCE] odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
11. Z důvodů shora uvedených proto Krajský soud v Ústí nad Labem z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání**. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat

(vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 16. prosince 2019

JUDr. Jiří Kroupa v. r.
předseda senátu

Miroslava Žáková Digitálně podepsal Miroslava Žáková
Datum: 2020.01.13 08:13:08 +01'00'

